

Η ΑΛΗΘΗΣ ΜΗΤΗΡ.

Κατὰ ψυχράν τινα τοῦ Νοεμβρίου πρώην τοῦ ἔτους 1717 εἰς τῶν ἐν Παρισίοις ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἐνῶ διήρχετο πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου εἶδε πολυάνθρωπον σύναξιν ἐκ γυναικῶν καὶ ἐργατῶν μετὰ περιεργείας παρατηρούντων τὴν κλίμακα τοῦ ναοῦ καὶ ζωηρῶς συνδιαλεγόμενων. Τότε ὁ κλητὴρ πλησιάσας ἤκουσε κλαυθμῆσι καὶ εἶδε νεογνὸν βρέφος ἐντὸς μικρᾶς κοιτίδος ἐκτεθειμένον ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ ναοῦ.

Τὰ πολυτελῆ αὐτοῦ σπάρρανα, τὸ πιλωτὸν προσκεφάλαιον καὶ ἐν γένει σύμπασα ἡ ἀποσκευὴ τοῦ ἀπαδείκνυον ὅτι εἶχε γονεῖς εὐκαταστάτους· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παρεστῶτες ἐξέφραζον γεγωνυῖα τῆ φωνῇ τὴν ἀγανάκτησιν των.

— Ἰδέτε, ἀχρειότητα μητρός! ἔλεγε μία ὀπωροπώλις, ἐνῶ εἶναι πλουσία, ἐνῶ ἔχει ὄλας τὰς ἀναπάσεις ρίπτει τὸ βρέφος τῆς εἰς τοὺς δρόμους!

— Πρέπει νὰ τὴν πιάσουν καὶ νὰ τὴν κλείσουν εἰς μίαν φυλακὴν, νὰ σαπίσῃ ἐκεῖ μέσα! ἔλεγεν ἑτέρα τις γαλακτοπώλις.

— Εἶναι πολὺ εὐμορφο τὸ κακόμοιρο, εἶπε μία ἄλλῃ κυττάζετε πόσον εἶναι χλωμό· τὰ χερᾶκια τοῦ ἐπάγωσαν! Ὁ Θεὸς ἤξεύρει πόσας ὥρας κοίτεται ἐδῶ κατὰ ἡγῆς!

Ἐν τούτοις ὁ κλητὴρ κατὰ καθήκον ἔλαβε τὸ βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ καὶ ἠτοιμάσθη νὰ τὸ μετακομίσῃ εἰς τὸ βρεφοκομεῖον.

— Μὴ τὸ πέρνης! Ἀνέκραζεν αἰφνης ἡ γυνὴ ἐνὸς γείτονος ὑαλοπώλου. Αὐτὸ τὸ ταλαιπωρον θὰ ἀποθάνῃ καθ' ὄδον, πρὶν τὸ μεταφέρειν εἰς τὸ βρεφοκομεῖον. Ἄφες το, τὸ κρατῶ ἐγὼ, παιδιὰ δὲν ἔχω, τὸ κάμνω παιδί μου.

Καὶ τῶντι τὸ βρέφος δὲν παρεῖχεν ἐλπίδα μακροβιότητος εἰς ἣν κατὰστασιν εὐρίσκετο τὴν ὥραν ἐκείνην, καὶ ἐχρειάζετο ταχίστην περίθαλψιν διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν. Τόσον ἦτο ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀσιτίας καταπεπνημένον!

Ὅθεν ὁ κλητὴρ ἀσμένως παραδεχθεὶς τὴν πρότασιν τῆς ὑαλοπώλιδος, ἐγκαταλείπει εἰς αὐτὴν τὸ βρέφος καὶ ἀναχωρεῖ, ἀφοῦ προηγουμένως ἐσημείωσε λεπτομερῶς ὄλα τὰ ἐπ' αὐτοῦ εὐρεθέντα ἀναγνωριστικὰ σημεῖα.

Ἡ γυνὴ τοῦ ὑαλοπώλου ἦτο πένης πενεστάτη, ἀλλ' εἶχεν ἀγαθότητα ψυχῆς μεγάλην καὶ ἠγάπησε μετὰ τρυφερᾶς στοργῆς, τὸ ἐγκατελειμμένον βρέφος, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸ κατόπιν τὴν ἀντηγάπησεν ὡς γνησίαν μητέρα. Μετὰ παρέλευσιν ἐν τούτοις ὀλίγων ἡμερῶν ἀνθρωπὸς τις ἄγνωστος εἰσηλθὼν εἰς τὸ πτωχικὸν οἶκμά της καὶ ἀνήγειλεν ὅτι ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης θὰ λαμβάνῃ ἐτησίαν χορήγησιν δύο χιλιάδες φράγκα ἐξασφαλιζόμενα αὐτῇ διὰ γραμματίου πρὸς περίθαλψιν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ ἐκθέτου παιδός· ἀλλὰ περὶ τῶν γονέων οὐδὲ λέξιν ἀνέφερον, ἔκτοτε δὲ ὄλα αἰ προσπᾶθεται τῆς ὑαλοπώλιδος πρὸς ἀνακάλυψιν αὐτῆς ἀπέβησαν μάταιαι καὶ τὸ πρᾶγμα ἐτηρήθη μυστικῶν ἐπὶ πολλὴν χρόνον.

Ἐν τούτοις χάρις εἰς τὰς περιποιήσεις καὶ εἰς τὴν ἀφοσίωσιν τῆς ὑαλοπώλιδος, τὸ παιδίον ἤυξανε καὶ ἐνδυναμούτο ἐκπλήσσον τοὺς πάντας διὰ τῆς προώρου καὶ τεραστίας διανοητικῆς αὐτοῦ ἀναπτύξεως· ἰδίως δὲ τοὺς διδασκάλους ἐξέπληττεν ὁ πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας ζήλος τοῦ καὶ ἡ εὐκολία μετ' ἧς ἔλυε τὰ πολυπλοκώτερα προβλήματα ἄνευ οὐδενὸς βοηθήματος. Διὸ κοινῇ ψήφῳ ἐκλήθη παρ' αὐτῶν δεύτερος Πασχάλ (1).

Ὁ Νεὸς λοιπὸν Δ' Ἀλαμπέρ (οὕτω ὠνομάσθη τὸ ἐκθέτον βρέφος) περατώσας τὰς σπουδὰς τοῦ καὶ ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῶν μαθηματικῶν, ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸν πενιχρὸν οἶκον τῆς ὑαλοπώλιδος, ἀφ' ἧς οὐδέποτε πλέον ἀπεχωρίσθη, καὶ τοι περιελθὼν εἰς μεγίστην περιοιπὴν δόξης ἔνεκεν τῶν πολλῶν καὶ ἀξιολόγων αὐτοῦ συγγραμμάτων, περὶ τῶν ὁποίων μέγας λόγος ἐγένετο καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην.

Περὶ δὲ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἔζη γυνὴ τις περιβόητος ἐπὶ ὠριότητι καὶ εὐφυίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐρωτοτροπιᾷ ὀνομαστὶ, ἡ κυρία Δὲ Τενσὲν θειασότης ἐνθερμος τοῦ συρμού καὶ ἀδελφὴ τοῦ ἀρχιεπισκοποῦ Λουγδούνου. Αἱ σκανδαλώδεις αὐτῆς σχέσεις καὶ πρὸ πάντων αἰ μετὰ τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ καρδινάλιου Δυβουᾶ ἄφησαν ἐποχήν· ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐραστῶν τὴν πρώτην θέσιν κατεῖχεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἀνώτερός τις ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ὀνόματι Δεστούχ. Τῶν μετὰ τοῦ τελευταίου τούτου λοιπὸν σχέσεων τῆς καρπὸς ἦτον ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Δ' Ἀλαμπέρ.

Ὅτε δὲ τὸ τέκνον κατέστη, προϋόντος τοῦ χρόνου, ἀνὴρ διάσημος ἐν φιλολόγοις, τὸ μητρικὸν φίλτρον καὶ τοι πρὸ πολλοῦ καταπνιγὲν ἤρχισεν πάλιν ν' ἀναθάλλῃ, καὶ ἡ κυρία Δὲ Τενσὲν ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν μεγάλην νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σίνεγγυς τὸν υἱὸν τῆς. Ἀλλ' ὁ Δ' Ἀλαμπέρ δὲν ἤθελε κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἔλθῃ εἰς συνέντευξιν μετ' αὐτῆς, ἕωσού τέλος πάντων κατεπέστη, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ συμπαραλάβῃ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ μητέρα.

Ἡ ἡμέρα τῆς συνεντεύξεως προσδιορίζεται, ἡ κυρία Δὲ Τενσὲν ἀναμένει, φθάνει τέλος καὶ οὐδὲς τῆς. Ἀλλ' ὅτε ἔδραμε πρὸς αὐτὸν μετ' ἀνοικτὰς ἀγκάλας,

— Δὲν εἶσαι σὺ ἡ μήτηρ μου! ἀνέκραζεν ὁ Δ' Ἀλαμπέρ ἔνδακρος· μίαν καὶ μόνην μητέρα ἔχω, τὴν ὑαλοπώλιδα!

Καὶ τῶντι ἀληθῆς μήτηρ τοῦ ἐκθέτου βρέφους εἶναι ἐκείνη, ἧτις ἐγκαταλειμμένον τὸ παραλαμβάνει, κατὰψυχρον τὸ θερμαίνει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, ἄσιτον τὸ διατρέφει, καὶ παρὰ τῶν ἀσπλάγγων γονέων τοῦ μισθῆν τὸ περιποιεῖται καὶ τὸ ἀγαπᾷ ὡς ἴδιον τέκνον. Ἡ μήτηρ ἐκείνη δέχεται τὰς εὐλογίας τοῦ Ἰψίστου.

(1) Διάσημος μαθηματικὸς Γάλλος.